

до 1855 г. Василаки е бил търговец въ Фокшанъ, съдружникъ на съгражданина ми х. Михалъ х. Дакева. Тамъ тѣ търгували съ свѣщи, чугуни, вѣжа, масла и др., които носѣли отъ Киевъ, Харковъ, Таганрокъ, Ростовъ, Одеса и т. н. Братъ му *Панайотъ Поповичъ* е единъ отъ първитѣ основатели въ града на тъкачна фабрика следъ освобождението.

Фабриката на Василаки отъ 1872 г. изкарвала на день 100 оки тютюнъ, съ печалба отъ него — една турска лира. При сжщата фабрика е била и *спиртната* на *Андонъ Казака*. Въ сжщата тая 1872 г. е основана и втората тютюнева фабрика на *Г. Чаракчиевъ*.

(Василаки Поповичъ е билъ дълго време членъ на откритото въ сжщата година *търговско сѣдилище* въ Сливенъ (тюджеретъ), съ единъ председателъ и 5-ма члена: трима турци и двама българи. Председателъ е билъ Николаки Недѣлевъ отъ с. Стрѣлча, а писаръ Колю ефенди (Бахчевановъ, отъ Сливенъ). Другъ такъвъ членъ е билъ Т. Карамалаковъ; месечно получавали по 150 гроша; това сѣдилище е било едно отъ първитѣ въ България и едно отъ рѣдкитѣ въ турската империя. По думитѣ на Василаки, до 1872 г. такова сѣдилище имало само въ Русе, защото въ Търново въ сжщата година го отворили и пакъ затворили. „Тюджерета“ се помѣщавалъ въ чаршията срещу Миновата мааза; на сжщото мѣсто се е развявалъ и червения байракъ на гюмрукчия¹⁾).

Отъ тютюневитѣ фабрики днесъ²⁾ сж останали, тия на: Чаракчиевъ („Успѣхъ“), Д. Г. Арnaudовъ („Съгласие“), Бр. Д. Кършеви („Надежда“), Сотиръ Арсеновъ, и Юрданъ Господиновъ („Победа“).

Въ окръгъа има добри условия за развоя на тютюнопроизводството, но то по-добре е застѣпено у турското население. Строгостъта на закона и безумнитѣ формалности значително парализуватъ охотата за развиването му. Отъ 1-и Юли 1903 г. до 1-и Юли 1904 г. Сливенскитѣ тютюневи фабрики сж дали 60,825 клг. тютюнъ, а отъ 1-и Юли 1904 г. до 1-и Юли 1905 г. — 58,572 клг. — съ разлика 2,252 кл.

Спиртни фабрики иматъ: Андонъ Василевъ. Бр. Д. Кършеви, Т. А. Арnaudовъ, Т. Ю. Кираджиевъ, Кочо Димитровъ, Симитчиевъ & Миновъ.

Фабриkitѣ за сода и лимонада принадлежатъ на Т. А. Арnaudовъ и Нед. Мухтаровъ.

Сапунарството, което би могло да вирѣе въ Сливенъ като фабрична индустрия, се намира още въ видъ на занаятъ и запада. Такива сж фирмитѣ Т. Господиновъ и Юр. Кира-

¹⁾ Събирачъ на „гюмрукъ“ — отъ „кумеркъ“ (търговски данъкъ при бѣлгарского царство).

²⁾ Около 1910 год. (Бел. редакцията).